हिरातः" कात्या॰ १५। ६।२२। २व्रतभेदे न॰। समा॰ हिगुः ज्राच समा॰ । १रातिहये न॰।

दिरात्री गा ति॰ दाभ्यां रातिभ्यां निर्दे त्तादि स तस न लकः रातिदयसाध्ये पत्ते ठञ्। दैरातिक तत्रार्धे

दिराप पुंस्ती॰ दिः दिवारमाणिवति स्थानेपान्त । इस्तिनि गञ्हमा॰ तस्य गुराडेन प्रथमपानीचरं सुखेन पानात् दिवारपाधित्वात् तथात्वम् स्त्रियां डोष्

दिराषाढ ए॰ "माधवादिष षट्केष मासि दर्गहर्य यदा।
दिराषाढः स विद्येयः ग्रेते त स्थायणेऽच्युतः" निष्टि
रोत्रो मिथुनस्थरव्यारव्यगुक्तप्रतिपदादिद्गांनमासदये।
स चाषाढमलमासे भवति यथा "मिथुनस्थो यदा भातुरमावस्थादयं स्पृणेत्। दिराषाढः स विद्येयो विष्णुः
स्विपित कर्कटे। पौर्णमास्यदयं यत्र पूर्वाषाढादयं
स्पृणेत्। दिराषाढः स विद्योयो विष्णुः स्विपित कर्कटे"
गास्डोक्तो मासभेटे स।

हिरुता वि॰िंदः दिवारमुक्तः । श्रिश्यको दिवाप्रो भारवादौ

दिक्टा स्ती दिवारमूटा वह-कर्मीण सा। दिवारविवाह युतायां पुनम् स्तियास हेमच ।

दिरितस् ए॰ दे रेतसी कारणमस्य । द्वार्थ्यां पश्चार्थां रासभा-श्वास्थां जाते १ अश्वतरे गोऽजास्थां रजाते गर्दभे च "तए-तमेकं पशुं द्वास्थां पश्चयां प्रत्यपश्चन् रासभं गोयावेख तद्यादेतमेकं पशुं द्वास्थां पश्चयां प्रत्युपणप्रं स्तरभान्देष-एकः सन्दिरेताः" प्रत॰ बा॰ ६।३।१।२१। स्वत्र गर्दभस्य तथात्मसुक्तमश्चतरस्य तथात्वं च बोकप्रसिद्धमः।

दिरेफ पु॰ द्वी रेफी वाचक्र शब्दे उस्य । दिरेफ युक्त स्व मर-शब्द वाच्ये १ मधुकरे समरः २ वर्षरे हेमच ॰ 'भधु दिरेफः' क्सुमैक पाले ''दिरेफ मालाः स्विशेष सङ्गः" कुमा ।

दिवेचन न॰ दिरुच्यते वच-कर्माण ल्युट्। १दिक्के दिः-कथिते अध्यस्ते धात्वादौ च "द्विचेचनेऽचि" ए। • "न पदा-लदिकेचनेत्वादि" पा॰।

दिलच्च श्वि दे लच्च प्रकारी यस्य । प्रकारद्वयस्त्रे दिः धाभिचे "समानयानकस्ता च विषरीतस्तर्थेय च । तदात्वायतिसंयुक्तः सन्धिचे यो दिलच्च सः सन् । दिल-चणः दिप्रकारः" कुळू ।

दिवता प्रवे बेबती च्यय । श्चयदययुते राजसपे श्दानव-भेदे "एकवत्रो महाब्त्रो दिवताः कालम्बिभः" इरिवं २६ १ चर नानादानवनाम इत्यादात्रौ । दिवचन न॰ ही दिलसुच्येते चनेन यच-करणे स्युट् कर्भ

ष्ट्या समासः। दिल्वबोधने पा॰ परिभाषिते खीभ्यासि॰

त्यादी तस्थम् प्रस्ती च। "द्योकयोद्दिवचनैकवचने

बद्धस् बद्धयचनसित" पा॰।

हिवज्रक पु॰ हिगुणिबः यजः चंत्रायां कन्। घोडगकी थे
गटक्त मेरे ''यज़ी प्रशासिहिवजुको हिगुणः हु॰ सं॰ ५ देख ।
हिवस ति॰ हे वर्ष वयो मानमस्य उक् तस्य जुक्। शहवर्षययस्त गवारी स्तियां टाप्। हे यर्षे स्वधीष्टी स्तितो
भूतो भावी वा उज्ज तस्य चित्तवित नित्यां जुक्। हिवर्षे
२ सत्कत्व नियोजिते १ स्ति कर्मकरे ४ स्वसत्तयाव्याप्ते
५ भाविन च। खचेतने तु 'वर्षे सुक् च पा॰ जुक्
पच्चे ख उज्ज च। हिवर्षे हिवधी स्वचितने व्याध्यारी
भविष्यति तु 'वर्षस्याभविष्यतीति' पा॰ उत्तर पद्दृद्धः।
हिवर्षिक हिवर्षभूते धान्यादी यागादी च भविष्यति तु
नोत्तर पद्दृद्धः। हैवार्षिक हत्ये व। जन हिवर्षिक पति
निद्ध्युवाञ्चवा बिक्ः' मतुवाक्ये चित्तवव्यपि
न सक् स्वार्षसात् बोध्यस्। स्वार्थे क। हिवर्षवयस्त्व

दिवाहिका की दिपकार वाज्यित वाज्ञि खुन्। दो-नायां गळमा॰ तया छभयपार्चयोः खाक्उस वाज्ञ-नात्तवात्वम्।

ति • स्तियां टापि सतद्रत्वं दिविधिका तत्रार्थे इंगप्

दिविंगतिकीन न॰ दाविंगतिकमहित तत्परिमाणमञ्ज वा ख। दाविंगतिकाई तत्र्यंख्यापरिमिते

दिविद् पु॰ श्वानरभेदे स च रामसेनानर्गतः । "भैन्द् व हिविध्वापि इन्मांवानिकात्मजः । जाम्बवान्द्र चराजव सुयोवस्थिवाः स्थिताः" भा॰व॰ १७६ छ० । द्वापरयुगोवे सौभद्वारस्थे २वानरभेदे च "सौभद्वारे वानरेन्द्रो दिविदो नाम नामतः" भा॰छ॰ १२६ छ॰ । "वानरौ हौ भद्यावीयौँ मैन्दोदिविद एव च। विजितौ युबदुई धौँ जाम्बवांवापराजितः" इरिवं॰ १७४ छ० । "ससुद्र्योत्तरे नीरे द्विविदो नाम वानरः । ऐकािइकज्बरं इन्ति तस्य नामानुकीर्यनान्"।

दिविध ति॰ हे विधे खया | दिप्रकारे "निकासतप्ता दिवि-धेन विज्ञान सम्बरेखे स्वनसम्भृतेन च बुसा॰

हिविन्द ए॰ हो विन्दू लेखनाकारेऽस्य । विसर्ग वर्षभेदे । हिविन्दा ति॰ दे विस्ते अर्ज्ञत परिमाणमस्य वा स्यार्जीयः उक् तस्य वा सुक्। विस्तदयार्ज्ञ तत्परिमिते पचे उको-ऽसुक्। हैविस्तिक तत्नार्थे । ध्यायिनि